

[Freddy Madsen.]

draget eksempler på, at det ikke bliver opretholdt, og det synes vi ikke er rimeligt, men at det må være parterne, der selv finder frem til den bestemmelse.

Så har vi naturligvis heller ikke i debatten her undgået de sædvanlige udtalelser om, at når kommunisterne fremsætter dette forslag, så er det, fordi vi er tilhængere af uro på arbejdsmarkedet og mere af samme slags, at vi uhammet ønsker, at der skal være strejker. Det er ingenlunde tilfældet, og derfor har vi understreget, og det har vi gjort i meget lang tid, at vi er tilhængere af, at der skal være mening i konflikterne. Jeg må gøre opmærksom på, at arbejderbevægelsen på andre områder, nemlig i de regler, som findes om behandling af faglig strid, har fundet frem til sådanne muligheder for at løse konflikter, for at der kan mægles i konflikter, og det er vi ikke modstandere af. Vi vil gerne understrege, at det for os her blot er et afgørende princip, at det er noget, som statsmagten ikke skal blande sig i, men at det er arbejdsmarkedets parter, der selv skal fastsætte reglerne.

Jeg lægger ikke skjul på, at vi også ser disse ting — det har jo også været inddraget i debatten — i sammenhæng med hele det fagretlige system, at der er en række af disse områder, hvor vi ønsker at få lovgivningen ophævet. Det gælder bl. a. i spørgsmålet om arbejdsretten, hvor vi har fremsat forslag, og hvor det har fået en ny aktuel understregning, men det skal jeg vende tilbage til, når vi kommer til den sag.

Og så vil jeg gerne lige til slut sige til hr. Adam Møller, der nu siger, at det er uanstændigt at ville lovgive, før arbejdsmarkedets parter er hørt i denne sag, at jeg husker begivenheder i det høje ting, bl. a. i 1956, hvor man ikke havde den slags skrupler, men hvor man roligt gennemførte en lovgivning, der i hvert fald var undsagt af LO på daværende tidspunkt.

Flygaard (DR):

Fra retsforbundets side er vi velvilligt indstillet over for de to foreliggende lovforslag. Det gælder både det lovforslag, der er fremsat af socialistisk folkeparti og det lovforslag, der er fremsat af Danmarks kommunistiske parti. Det beror på, at vi principielt har den indstilling, at det er arbejds-

markedets parter, der selv skal klare problemerne. Vi synes egentlig, at der i bemærkningerne til det kommunistiske lovforslag er givet en om end kort, men ganske klar begrundelse for, hvad der egentlig er formålet med det pågældende lovforslag, og dette formål og de bemærkninger, der dér er anført, kan vi tiltræde. Vi tror afgjort, at arbejdsmarkedets parter selv vil være i stand til at løse disse problemer. Vi tror ikke på, at man ikke vil prøve på at få en mægling igennem, at man ikke vil få løst nogle konflikter, og vi tror i øvrigt, at man med en gennemførelse af det foreliggende lovforslag vil lægge et større ansvar ud til arbejdsmarkedets parter, og det tror vi også vil medføre, at man så måske har nemmere ved at blive enig, når man ikke ved, at man automatisk kan falde tilbage til staten som værende den faktor, der griber ind i arbejdsmarkedets forhold.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Jeg skal kun kvittere for den henstilling, jeg har fået fra flere sider om, at udvalgsarbejdet fremmes mest muligt.

Erling Dinesen (S):

Må jeg først gøre et par bemærkninger til hr. Aage Frandsen, som bl. a. sagde, at ikke alle principper i den lov, vi har nu, er hensigtsmæssige. Jeg vil gerne herom sige, at det er jeg da ikke uenig med ham i, og det er formentlig heller ingen hemmelighed for hr. Aage Frandsen, at LO heller ikke er tilfreds med alle de principper, som ligger i den nuværende lov, og Dansk Arbejdsgiverforening er heller ikke tilfreds med de principper, der ligger i den.

Må jeg så sige til hr. Freddy Madsen, som siger, at det er i arbejdsgivernes interesse at udsætte truende konflikter. Det er dog en ejendommelig opfattelse af have. Det kan i lige så høj grad og i mange situationer — jeg har selv været med i disse forhandlinger gennem 20-25 år — også være i arbejdernes interesse, at en truende konflikt blev udsat og udsat med det resultat, at man fik en fornuftig ordning, som begge parter kunne tiltræde.

Så er der spørgsmålet om den fælles afstemningspulje, som hr. Freddy Madsen også var inde på. Nu gør jeg opmærksom på en ting i den sammenhæng: der er også no-